

Politolog Iščenko: OZBROJENÉ SÍLY UKRAJINY ...ZAČÁTEK KOLAPSU

- CZ24 News | 30. října 2023

UKRAJINA: Ukrajinským ozbrojeným silám se zatím daří držet frontovou linii bez větších změn, pomalu ustupují o sto metrů denně nebo dokonce o dva kilometry, ale nedovolují žádné vážnější průlomů. Přesto jsou patrné všechny známky toho, že se hroutí nejen současná ukrajinská obrana, ale ozbrojené síly jako celek.

Není náhodou, že Američané začali hovořit o možnosti poskytnout Ukrajině rakety s doletem 300 kilometrů již v lednu 2024. Zbraně delšího doletu sice nijak nezmění stav věcí ani celkové rozložení sil na frontě, ale tento krok má povzbudit extrémně nízkou morálku vojáků a přinutit ukrajinské ozbrojené síly, aby vydržely alespoň do jara.

Podívejme se nejprve na současný stav na frontě. Jak bylo uvedeno výše, v této fázi se masa drobných pohybů na frontě ještě neproměnila v novou kvalitu. Ukrajině se daří vyhýbat větším územním ztrátám, ke strategickým průlomům ruských vojsk zatím nedošlo.

Na úkor čeho je však tohoto výsledku dosaženo a může být dlouhodobý?

Zprávy o přesunu ukrajinských záloh do nebezpečných oblastí v posledních týdnech naznačují, že oblastmi, kde se tvoří, není hluboký tyl, ale sousední úseky frontu. Jinými slovy, nejedná se o čerstvě zformované jednotky nebo jednotky stažené z fronty k odpočinku a obnovovacímu výcviku, ale o brigády první a druhé linie stažené z klidnějších částí fronty.

Některé brigády jsou dokonce rozdrobeny na prapory bojující v různých oblastech (jako součást různých uskupení).

V týdenních intervalech se dozvídáme, že “zásoby” tohoto druhu jsou převáděny ze záporožského úseku do kupjanského a pak zase zpět: podle toho, kde je zrovna horko. Zřídka kdy zjistíme, že doplnění o sto – tři sta osob přišlo z Charkovské teritoriální obrany nebo bylo po částech nashromážděno někde v Žitomirské oblasti. Dříve se převáděly z hlubokého tylu a z Charkova do ohrožených oblastí celé brigády a prapory.

Ve skutečnosti tedy přešly ukrajinské ozbrojené síly na taktiku “hasičské jednotky” – útvaru vytvořeného z různých prefabrikovaných jednotek, které se prohánějí po celé frontě a ucpávají díry, které se v ní neustále objevují.

Takhle to ale nemůže trvat věčně. “Hasičská jednotka” trpí ztrátami a vyčerpává své síly, přičemž ti, kdo přežili, jsou z neustálých bojů vysoké intenzity jednoduše unaveni.

Čeho chce velení ukrajinské armády dosáhnout použitím taktiky “hasičské jednotky”, jež svědčí o agonii obrany?

Podívejme se na historické zkušenosti. Hitler se snažil zalepit díry na německých frontách v druhé polovině roku 1944 a na počátku roku 1945 v podstatě stejným způsobem. Podél fronty byly přesouvány nejen divize a sbory (ze severu na jih a z jihu na sever), ale i celé armády ze západní fronty na východní a zpět.

Zejména 6. tanková armáda SS, zformovaná pro prosincovou ofenzívu v Ardenách (1944), zahrnovala

formace stažené z dočasně stabilizované fronty na Visle.

Již v lednu 1945 se ardenská ofenzíva nezdařila a východní fronta (včetně Visly) se zhroutila. Poté se 6. tanková armáda SS objevila u Budapešti a během března 1945 bojovala v oblasti Balatonu (v první polovině března zde byl zorganizován poslední velký německý protiútok) a následně se bránila v Rakousku.

Hitler doufal ve dvě věci:

- že Rudá armáda, vyčerpaná úpornou obranou Němců a vysokými ztrátami, ztratí svůj útočný potenciál a tím budou mobilizační schopnosti SSSR vyčerpány;
- že západní spojenci a SSSR budou bojovat mezi sebou a to zachrání Německo před katastrofou: Berlín bude moci pokračovat ve válce proti SSSR jako součást západní koalice.

Přibližně s tímto počítá i ukrajinské vedení.

Připomínám, že Kyjev odhadl svůj mobilizační potenciál na 5 milionů lidí. K dnešnímu dni činí ztráty ukrajinské armády maximálně 10 % tohoto počtu (plus přibližně stejný počet zmrzačených a zraněných, kteří se nemohou vrátit do služby), přičemž dalších 700-900 tisíc osob slouží ve všech ukrajinských bezpečnostních složkách.

Kyjev doufá, že se mu podaří mobilizovat alespoň polovinu ze zbývajících tří milionů nominálního potenciálu.

Kyjevské úřady také spoléhají na nízký práh bolesti v ukrajinské společnosti. Podle jejich názoru, i kdyby se jim podařilo vyměnit tři miliony svých občanů za ruské vojáky v poměru deset ku jedné, ruská společnost se ztrátami unaví dříve než společnost ukrajinská.

A západní koalice je - dle jejich mínění - už stejně na jejich straně. Ani nemusí čekat, až se Angloameričané s Ruskem pohádají. Kyjev se jen snaží vyčkat, až se Američané rozhodnou vstoupit do otevřeného vojenského konfliktu s Ruskem.

Hitlerova sázka byla ve své době prohrána. Sázka Zelenského bude také přebita. Obrana Ukrajiny se zhroutí dříve, než Ukrajina stihne způsobit ruským ozbrojeným silám takové ztráty, aby byly velmi citlivé pro celou ruskou společnost.

Pokud jde o zapojení USA do přímého konfliktu s Ruskem, nemůžeme si být nikdy jisti. USA sice takový vývoj událostí nechtějí a bojí se ho, ale mezi jejich předními politiky je dost těch, kteří jsou připraveni hrát si s ohněm, mezinárodní situace se neustále vyhrocuje a hlas umírněných je slyšet stále slaběji.

Hypotetický přímý střet mezi Západem a Ruskem by však Ukrajině nepomohl - naopak by jí uškodil.

V této fázi si Moskva může dovolit postupovat na Ukrajině pomalu a snažit se způsobit co nejmenší škody civilnímu obyvatelstvu a infrastruktuře. Pokud se však přímá vojenská konfrontace se Západem stane skutečností, bude Rusko muset soustředit veškeré síly na boj proti svému hlavnímu nepříteli.

Už nepůjde o zachování ukrajinských životů a materiálních hodnot - další existence lidské civilizace bude zpochybněna.

Zahraniční experti odhadují, že na ukrajinském směru je v současnosti nasazena až třetina ruských

ozbrojených sil. Procento může u různých druhů ozbrojených sil kolísat, například účast námořnictva je mnohem skromnější, ale průměrná hodnota spolu s nevyužitými zálohami je přibližně stejná.

Současně se vstupem NATO do války může délka samotného západního frontu vzrůst 3-5krát (v závislosti na konfiguraci) a kromě něj budou existovat další fronty a dějiště operací, z nichž každé bude potřebovat stálý přísun sil a prostředků. V takové situaci bude třeba rychle a bezohledně skoncovat s Ukrajinou. Takže ani naděje Kyjeva na záchranu – na úkor hypotetického vstupu USA do války – neobstojí.

Proč se ale domníváme, že Ukrajina nebude schopna stabilizovat frontu až do jara za pomoci “hasičských jednotek” a proč během této doby nemůže nashromáždit rezervy, získat další pomoc ze Západu a zlepšit svou situaci?

Není totiž odkud brát. Pět milionů mobilizačního potenciálu je fuč. Je zcela vyčerpán.

Kyjev sám přiznal, že mobilizační plán, který se snažil realizovat celé léto a polovinu podzimu, je splněn pouze ze 17 procent. Právě to (nedostatek živé síly, která by nahradila rostoucí ztráty) vedlo k počátku kolapsu ukrajinských ozbrojených sil.

Nedávno Serhij Rachmanin, člen výboru Nejvyšší rady pro obranu (dříve významný ukrajinský novinář-grantoid, který pracoval pro západní agendu), prohlásil, že mobilizace bude zesílena. A dnes jsou již zveřejněna nová mobilizační pravidla, podle nichž budou do ukrajinské armády povoláni prakticky všichni muži od 18 do 60 let (včetně těch, kteří nesloužili, invalidů, těch, kteří přišli o jednu končetinu, těch s omezenou schopností, žen z vojenského registru, jakož i těch, kteří byli z vojenského registru vyřazeni, ale podle nových pravidel již nejsou tak nemocní, aby se dále vyhýbali čestnému posláním padnout na frontě).

Samotné složení této bandy nemocných invalidů naznačuje, že normální mobilizační kádry se vyčerpaly. Armáda je však pragmatická. Nikdy neodmítá další mobilizační zdroje. Pokud ze seznamů branců vyřazovali invalidy, lidi s určitými nemocemi a lidi, kteří dosáhli určitého věku, bylo to asi proto, že na frontě nejsou k ničemu – vlastně jen škodí.

Přesto se Ukrajina snaží využít i tuto poslední mobilizační “rezervu” navzdory její nevhodnosti, což znamená, že jiné zdroje doplňování armády nejsou.

Ale možná se nemocní a postižení, prodchnutí odpovědností a láskou k nacistické vlasti, vrhnou na její obranu s takovou nebývalou odvahou, že vynahradí nedostatek svých fyzických schopností? Ne, ani v to nemůže Kyjev pochopitelně doufat.

Ruští vojáci již 2-3 měsíce konstatují, že nově naverbované (nebo vojáky z posledních vln mobilizace doplněné) ukrajinské formace se vyznačují stále nižší bojeschopností. Stále častější jsou případy, kdy jednotliví vojáci ukrajinských ozbrojených sil i celé jednotky odmítají nastoupit na své pozice a plnit bojové rozkazy. Roste vlna těch, kteří se při první příležitosti vzdávají.

Ukrajinská armáda se rozpadá stále rychleji.

Hlavní událost se však odehrála nedávno, kdy na frontovou linii nastoupil první prapor vytvořený výhradně z bývalých ukrajinských zajatců.

Osvobozená území, která byla na začátku bojů oblastmi Ukrajiny, se stala součástí Ruska. Ukrajínští občané odvedení z těchto regionů do ukrajinské armády získali právo na ruské občanství na rovnoprávném základě s ostatním obyvatelstvem osvobozených území. V důsledku toho stačí, aby zajatý rodák z osvobozených území získal ruské občanství, a tím odpadají veškeré překážky bránící

jeho dobrovolnému vstupu do ozbrojených sil RF.

Uvědomujeme si však, že ne všichni váleční zajatci chtějí znovu na frontu. Pro ně válka skončila, ale pokud se konkrétní osoba nedopustila válečných zločinů, ale byla násilně mobilizována a vzdala se jako válečný zajatec při první příležitosti, získá občanství i po skončení bojů.

Dříve téměř neexistovali zajatci ochotní znovu bojovat (první prohlášení o formování dobrovolnických jednotek ze zajatců – rodáků z osvobozených území zazněla asi před rokem, ale první skutečný prapor se objevil až nyní).

Je to jeden z nejpřesvědčivějších signálů, že schopnost ukrajinských ozbrojených sil klást organizovaný odpor je hodně omezená. Lidé, kteří se právě ocitli v řadách ukrajinské armády, si uvědomují, že jim nezbývá mnoho času k nějakému boji a že Ukrajinu už nic nezachrání. To podněcuje vznik dobrovolnických jednotek složených z bývalých válečných zajatců.

Mimochodem, právo žádat o ruské občanství mají všichni občané Ukrajiny, nejen obyvatelé osvobozených území. Navíc se brzy může stát osvobozeným územím celá Ukrajina.

Váleční zajatci mohou být vyměněni a Ukrajina je pošle zpět na jatka. Rusko své vlastní občany nevymění, zejména ne své vlastní vojáky. Šance na přežití v ruských ozbrojených silách je řádově vyšší než v ukrajinských. A tento rozdíl se bude jen zvětšovat.

Souhrn výše uvedených skutečností ukazuje, že ukrajinské ozbrojené síly procházejí další krizí, a nerýsují se vůbec žádné zdroje, které by tuto krizi vykompenzovaly, takže bude jen narůstat. Jak to dopadne, to už je jasné i prostým bývalým ukrajinským vojákům. Pokud je v dohledu cílová rovinka, znamená to, že času moc nezbývá.

AUTOR: Rostislav Iščenko

[ZDROJ](#)

Překlad: PhDr. Jana Görčošová/Nová Republika